

ПРЕС КЛИПИНГ

11-12. август 2018.

НАСЛОВИ

Српска предузећа: Зашто нема места за домаће фирме?(стр.3)

Расправа о стечају "Азотаре" у септембру(стр.4)

НЕЗАДОВОЉНИ РАДНИЦИ ПКБ-а: Траже 6.150 евра по хектару(стр.4)

Пашалић: Држава више да брине о младима и њиховим проблемима(стр.5)

ИСТРАЖИВАЊЕ МЕЂУ МЛАДИМА ПОКАЗУЈЕ: Планирају да се иселе због посла; Не желе да живе у демократији и све више верују лидерима и вођама(стр.6)

Млади чезну за послом и – Западном Европом(стр.6)

Просветни синдикати незадовољни платним разредима(стр.8)

Одложена одлука о стечају у „Азотари”(стр.8)

Две трећине привремено запослених задржи посао(стр.9)

Простран: Не продавати земљу ПКБ-а испод 20.000 евра по хектару(стр.10)

УН: Младима треба простор(стр.12)

НВО захтевају повлачење Нацрта закона о изменама и допунама Закона о социјалној заштити(стр.13)

Минималац у Србији условљен страним инвестицијама(стр.14)

Панчево: Синдикалци у Утви отпуштени као технолошки вишак, тврде да је у питању реваншизам(стр.15)

Српска предузећа: Зашто нема места за домаће фирме?

С. БУЛАТОВИЋ

"Планум" и "Путеви Ужице" тек спремају одговор на наводе министарке. Санацију Уб - Лајковац завршиће кинеско-азербејџански конзорцијум

СПОРНУ деоницу од Уба до Лајковца, на Коридору 11, уместо домаћих градитеља, завршиће кинеско-азербејџански конзорцијум компанија "Шендонг хај спид група" и "Азвирт". Министарка грађевине Зорана Михајловић је недавно изјавила да су домаћи "Планум" и "Путеви Ужице" одбили да раде санацију 4,5 од укупно 12,5 километара, да су склоњени са градилишта и да им је наплаћена гаранција од око 340 милиона динара. Домаћи неимари у петак нису били расположени за изјаве, али кажу да и они спремају одговор.

"Планум", пошто им је Министарство активирало гаранцију, најављује тужбу. Ово домаће предузеће, које недавно прославило 70 година рада, тренутно више није ангажовано ни на једној деоници у Србији.

- Нема места за српске фирме - био је кратак коментар и Василија Матића, директора "Путева Ужице".

Афера око лоше урађене деонице од Уба до Лајковца, иначе прве завршене на будућем Коридору 11, почела је у новембру прошле године. Тај део пута није ни био пуштен у саобраћај, јер није био повезан са другим деоницама. "Путеви Србије" су у априлу прошле године у извештају утврдили бројна оштећења на површини коловоза, констатоване су пукотине на асфалту од по три центиметра, улегнућа испред и иза мостова, као и беле флеке на асфалтном застору на мостовима. Због тога је ово предузеће тражило од "Коридора" да израде пројекат санације ове деонице, а "Коридори" су за то у јуну ангажовали Саобраћајни институт ЦИП.

Извођачи радова "Планум" и "Путеви Ужице" су тврдили да је проблем настао због лошег пројекта, а да су они радили како треба. И почетни пројекат је радио ЦИП, па је то вероватно разлог што нису били спремни да раде санацију по истим упутствима.

Инжењери из ЦИП-а су лане утврдили да пукотине иду кроз цео асфалтни слој, као и да су настале на дну слојева ауто-пута. Оценили су и да је главни узрок оштећења слој дробљеног камена и насип од глине који се налазе на дубини од 87 до 100 центиметара. Само после прегледа деоница ауто-пута на које су указали "Путеви Србије" предложено је да се санира 2.620 метара коловоза, а процењено је да би за то било потребно око 580 милиона динара. ЦИП је предложио санацију још 1.995 метара ауто-пута, а оквирна процена је да би поправке укупно коштале 1,069 милијарди динара!

ПЉУШТАЛЕ ПРИЈАВЕ

МИНИСТАРСТВО грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре поднело је у новембру прошле године кривичну пријаву Тужилаштву за организовани криминал против 14 одговорних лица на челу са бившим министром Милутином Мркоњићем. Пријаве су поднете против директора грађевинских предузећа - ПзП "Београд" Боре Јелића, АС "Путеви Ужице" Милана Бојовића и Ратомира Тодоровића директора АД "Планум". На списку осумњичених су и инжењери из Института за путеве, "Коридора Србије" и Саобраћајног института ЦИП који су били ангажовани као надзорни орган и требало је да укажу на пропусте и коришћење неадекватног материјала.

Расправа о стечају "Азотаре" у септембру

С. Б.

Рочиште пред Привредним судом о судбини панчевачке фабрике у петак одложено. Није било довољно времена да се подели новац за социјални програм
О УВОЂЕЊУ "Азотаре" у стечај Привредни суд у Панчеву ће одлучивати 10. септембра. У петак заказано рочиште је одложено. Није било довољно времена да се новац намењен социјалном програму расподели свим запосленима.

Већ од понедељка у погоне панчевачке "Азотаре" доћи ће само стотинак радника, који ће бринути о погону.

- Новац је касно легао на рачун, тако да нисмо успели да га поделимо свим запосленима - каже Градимир Живановић из Самосталног синдиката "Азотаре". - Са овом исплатом, ми смо практично сви бивши радници "Азотаре". Ако се буде радило конзервирање погона, биће потребно још стотинак радника, значи да ће њих око 200 још радити. Са Радном групом за петрохемију имамо састанак 16. августа. Они су обећали да ће се овде још радити, да неће постати ливада. Надамо се да ће тако и бити.

Министарство привреде је у јулу поднело захтев за покретање стечајног поступка у панчевачку фабрику због презадужености. У свом захтеву, Министарство се позива на финансијски извештај за 2017. годину, по коме "Азотара" има губитак изнад висине капитала у износу од 11,1 милијарду динара. Већински власник "Азотаре" је "Србијагас". Влада је марта прошле године овом предузећу дала сагласност да започне приватизацију. Надлежни су разматрали модел продаје, али јавни позив није расписан. Уместо тога, Влада је затражила стечај.

НЕЗАДОВОЉНИ РАДНИЦИ ПКБ-а: Траже 6.150 евра по хектару

С. БУЛАТОВИЋ

Радници у Пољопривредној корпорацији Београд незадовољни начином продаје. У имовину спадају и објекти, каналска мрежа, комбајни и трактори...

ДРЖАВА поново покушава да нађе купца за Пољопривредну корпорацију Београд. Почетна цена имовине, у којој је и капитал три зависна предузећа, износи 104,5 милиона евра. Од једног од највећих пољопривредних предузећа у Србији, будућег власника дели и цена сточног фонда. Вредност стада ће се проценити непосредно пре продаје. Заинтересовани инвеститори документацију могу да траже до 7. септембра, а евентуалне понуде ће се отварати 13. септембра.

Самостални синдикат ПКБ није задовољан ни процењеном вредношћу компаније, нити моделом приватизације. Држава не продаје ПКБ као правно лице, фирму, већ његову имовину. - То значи да ће запослени бити почетници - објашњава Милисав Ђорђевић из Самосталног синдиката ПКБ. - Да су продавали фирму, купац би преузео и запослене и колективни уговор. Уколико неко купи ПКБ, ми морамо поново да преговарамо, остајемо без минулог стажа. Обећали су нам отпремнине од 450 евра по години стажа, али нама то није најбитније. Важно нам је да се обезбеди континуитет у раду. Да задржимо посао. Спорна је и цена. Процењена вредност ПКБ 2015. године је била 314 милиона евра, а сада је 208 милиона. У међувремену је вредност земљишта расла. Министарство привреде дугује објашњење и обећали су да ће га дати.

Обећано објашњење од Министарства смо и ми тражили, али до краја дана није стигло. Имовину ПКБ чини око 17.000 хектара пољопривредног земљишта, око 70 километара каналске мреже за наводњавање, око 17.000 грла стоке, али и комбајни, трактори... Тренутно упошљава око 1.700 радника.

- Пољоприврени комбинат Београд је хектар пољопривредног земљишта продавао по цени од 700.000 до милион евра - додаје Ђорђевић. - А по овој цени нуде 17.000 хектара. Чини се да се двориште Београда даје у бесцење. Ми смо предлагали да држава задржи део власништва, да се тражи стратешки партнер.

УСЛОВИ ЗА УЛАЗАК

ОД потенцијалног купца ПКБ се тражи да буде домаћа фирма, да му је претежна делатност пољопривреда или трговина пољопривредним производима. Очекује се да је самостално или са зависним предузећима остварио годишњи приход од 400 милиона евра.

Лане је држава испитивала заинтересованост инвеститора за ПКБ. Помињали су се и "Матијевић" и "МК група". Последњих месеци, како кажу у синдикату, чули су да их обилазе Кинези и Арапи.

Пашалић: Држава више да брине о младима и њиховим проблемима

Тањуг

Заштитник грађана Зоран Пашалић каже да не охрабрује брига коју држава и друштво показују према младим генерацијама имајући у виду да је Србија у врху европских земаља по старости нације и да сваке године умре више становника него што се роди

Заштитник грађана Зоран Пашалић каже да не охрабрује брига коју држава и друштво показују према младим генерацијама имајући у виду да је Србија у врху европских земаља по старости нације и да сваке године умре више становника него што се роди.

Пашалић је поводом 12. августа - Међународног дана младих указао да је тек нешто више од 1,2 милиона становника Србије чине млади узраста од 15 до 30 година, као и да је због иселјавања младих тај број сваке године мањи за 20 хиљада.

"Више од половине младих живи у породичном стану и исто толико њих нема своје приходе, док трећина никада није путовала ван Србије", наводи Пашалић.

Он наглашава да су у посебно тешком положају особе са инвалидитетом којима мере подршке нису доступне у довољној мери, док могућност да се запосле готово да не постоји.

Заштитник грађана напомиње да су млади са сметњама у развоју и психичким обољењима често дискриминисани, а због страха да ће бити одбачени и стигматизовани већина се, како истиче, устручава да затражи помоћ надлежних институција.

Додаје да се млади ретко обраћају и институцији Заштитника грађана и да су најчешћи проблеми са којима се суочавају висока стопа незапослености и сиромаштво.

Када је реч о проблемима младих истичу се, каже Пашалић, и недовољно развијене услуге превенције болести зависности и ризичног понашања, услуге помоћи и подршке у посебно осетљивим ситуацијама, као и превенција и заштита менталног и репродуктивног здравља.

Заштитник грађана позвао је надлежне органе, министарства и установе да се са посебном пажњом посвете проблемима младих и да их бољим условима образовања и запошљавања, подстакну да у Србији граде своју будућност, као и будућност својих породица и читавог друштва.

ИСТРАЖИВАЊЕ МЕЂУ МЛАДИМА ПОКАЗУЈЕ: Планирају да се иселе због посла; Не желе да живе у демократији и све више верују лидерима и вођама Танјуг

Велики број младих планира да посао тражи у иностранству, чак 63 одсто, јер сумњају да ће наћи посао по завршетку школовања или раде на пословима изван своје струке

Велики број младих планира да посао тражи у иностранству, чак 63 одсто, јер сумњају да ће наћи посао по завршетку школовања или раде на пословима изван своје струке, резултат је истраживања у оквиру пројекта "Глас младих" у демократским процесима, а који реализује Кровна организација младих Србије.

Бобан Стојановић из те организације рекао је на прес конференцији да формална запосленост младих расте, али да постоје велики проблеми у усклађености образовног система са тржиштем рада.

"Млади не сматрају да ће брзо да се запосле након завршетка студија. Велика већина младих који су запослени не раде на позицијама за које су се школовали, незадовољни су својим образовним програмима које похађају", рекао је он.

Помоћница министра за спорт и омладину Снежана Клашња је рекла да је незапосленост један од основних изазова са којима се суочавају млади у Србији и истакла да је влада веома посвећена младима.

Она је, између осталог, навела да је кроз Фонд за младе таленте Републике Србије од 2008. године стипендирано 24.400 младих за шта је држава дала 6,7 милијарди динара.

"Тај фонд и даље ради, а на годишњем нивоу награђује више до 3.200 младих људи", прецизирала је Клашња.

Резултат истраживања је и да је поверење младих у институције изузетно ниско, да веће поверење имају у Војску Србије, цркву, полицију, Министарство омладине и спорта и Канцеларију за младе, док у централне политичке институције и политичке партије имају изузетно мало поверења, рекао је Бобан Стојановић из Кровне организације младих Србије.

"Тек свака трећа млада особа у Србији редовно гласа на изборима, више од 37 одсто никада не гласа, док понекад гласа 31 одсто", рекао је он и додао да 42 одсто младих подржава улазак Србије у ЕУ.

Демократија није облик политичког режима у којем млади желе да живе, показало је истраживање, а Стојановић каже да међу младима расте подршка лидерима и вођама.

ПОЛИТИКА ONLINE

Млади чезну за послом и – Западном Европом

Аутор: Катарина Ђорђевић

Шездесет процената младића и девојака узраста од 15 до 30 година нема никаква примања, показало истраживање „Алтернативни извештај о положају и потребама младих у Србији”

Више од две трећине младих у нашој земљи планира да се исели из места у коме живи. Највећи број њих своју будућност види изван граница Србије, 45 одсто би отишло у Западну Европу, а

свака шеста млада особа жели да се пресели у већи град, показало је најновије истраживање Крвне организације младих Србије.

Студија под називом „Алтернативни извештај о положају и потребама младих у Србији”, обављена од маја до јула на репрезентативном узорку од 1.200 младих, узраста од 15 до 30 година, такође је показала да чак шест од десет младих особа нема никаква примања, а свака седма особа ради за – минималац.

Подаци о породичном и брачном статусу младих сведоче да највећи број њих живи са родитељима, тек свака десета млада особа живи у свом стану, а у браку је свега десет одсто њих. Иако статистика сведочи да опада број незапослених у овој старосној доби, забрињава податак да послодавци чешће запошљавају младиће него девојке – незапослено је око 27.000 момака и чак 36.000 младих жена. Најмање незапослених живи у Београду и на Косову, а највише у региону Шумадије и западне Србије, где скоро свака трећа особа не ради.

– Забрињава висока стопа незапослености младих, а обесхрабрује нас и податак да је свега четвртина њих запослена у струци за коју се школовала. Свака трећа млада особа која је учествовала у овој студији оценила је да на тржишту рада не постоји потреба за њиховом дипломом, а свега седам одсто младих задовољно је образовним програмом за који се школовало. Међутим, охрабрује чињеница да су млади флексибилни спрам тражења посла. Наиме, шест од десет њих спремно је да се преквалификује и ради неки други посао уместо онога за који су се школовали – истакао је Бобан Стојановић, истраживач Крвне организације младих Србије и аутор ове студије, презентоване уочи 12. августа, Међународног дана младих особа.

Подаци изведени из овог истраживања указују да млади нису претерано заинтересовани за свет који их окружује: тек свака четврта особа свакодневно се информира о политици и другим дешавањима, а телефон је главни извор информација. Чак 93 одсто младих вести чита на телефону, половина њих се информира преко малог екрана, а свега четвртина чита новине. Осим тога, само 16 одсто младих сматра да постоји слобода медија. Тек 40 одсто њих зна да постоји Закон о младима, а трећина их је чула за Закон о волонтирању.

Свака четврта млада особа потпуно је незаинтересована за политичка дешавања, свака трећа редовно гласа, а 83 одсто њих не верује ниједном политичару

– Млади често истичу да се њихов глас не чује довољно, а статистика поткрепљује њихов утисак. Иако у Србији живи 186.795 младих, свега четири посланика у Народној скупштини млађа су од 30 година. Наше истраживање показује да опада заинтересованост младих за политику и поверење у политичаре. Свака четврта особа потпуно је незаинтересована за политичка дешавања. Тек свака трећа млада особа редовно гласа, више од трећине никада не излази на изборе, а трећина гласа само понекад. Када смо их питали због чега не остварују своје бирачко право, углавном смо добијали одговоре типа: сви су политичари исти, нико не ради у интересу грађана, сви су нам се смучили... Једна од десет младих особа је члан неке политичке партије, а 83 одсто младих не верује ниједном политичару – нагласио је Стојановић. Свега трећина младих сматра да је демократија најбољи облик владања, а скоро половина њих сматра да је Србији потребна чврста рука и снажан лидер. Тек свака трећа млада особа на Европску унију реагује позитивно, трећина има изразито негативан став, а остали реагују – неутрално. Осим тога, свега 42 одсто подржава улазак Србије у ЕУ, а тек свака четврта млада особа сматра да би се боље живело ако би Србија ушла у заједницу европских народа. Опада веровање да је Европска унија фактор мира и стабилности, иако млади и даље верују да би чланство Србије у ЕУ донело веће могућности за посао и путовања.

– На питање шта за вас представља највећи проблем, већина младих одговорила је да су то незапосленост, образовни систем, корупција и безбедност. Свака четврта особа безбедност види као највећи проблем нашег друштва, а посебно забрињава податак да је половина њих била изложена физичком или вербалном насиљу. Млади нису безбедни ни у виртуелном свету:

трећина њих били су жртве дигиталног насиља и узнемиравања – упозорио је Бобан Стојановић.

Највеће поверење млади имају у војску, цркву, Крвну организацију младих Србије, Министарство омладине и спорта. Изузетно ниско поверење имају у Владу Србије и Народну скупштину.

Просветни синдикати незадовољни платним разредима

Председници два репрезентативна синдиката просвете, Уније синдиката просветних радника и Синдиката радника у просвети Србије, Јасна Јанковић и Слободан Брајковић изјавили су данас да су незадовољни платним разредима.

Јанковић и Брајковић оценили су у изјавама агенцији Бета да је просвета поново деградирана јер је стављена у један платни разред ниже од осталих професија.

„Нисмо задовољни, али ово није неочекивано. Просвета је увек на последњем месту, просвета је 13. прасе, црна овца, тако је и сада”, рекла је Јанковићева.

Она је рекла да се закон о платама запослених у јавној управи односи на просвету, здравство, културу, науку, спортске и туристичке организације, али не и на војску, полицију и безбедносни сектор, који има далеко више плате.

„Од оних на које се односи закон, ми се третирамо најгоре, јер су сви у деветој, а ми смо у осмој групи”, рекла је Јасна Јанковић.

Брајковић је рекао да просвета платним разредима не добија ништа и да је тиме што је стављена један разред ниже у односу на остале, деградирана и да запослени у тој области нису равноправни, а да су секретари школа и социјални радници у школама стављени у седму групу.

„Ми смо најниже котирани. То је зато што код нас има 70.000 професора, па им је то много пара. Где ће да штеде, уштедеће на образовању”, рекао је Брајковић наводећи да су глумци сврстани у девети платни разред, да могу да напредују у 10. да су лекари у деветом и 10. разреду, а да просвета цела остаје у осмом.

Јанковић је рекла и да је на састанку у Министарству просвете, министар финансија Сениша Мали потврдио да ће повећања плата у јавном сектору бити до краја године, али да ће о висини повећања преговарати са Међународним монетарним фондом половином септембра.

Брајковић је рекао да ће са најавом повећања од 10 одсто почетна плата професора износити 54.000 динара, што је поново испод републичког просека.

Према писању медија, уредба о платним разредима требало би да се донесе у септембру, а закон о платама у јавној управи да се примењује од 1. јануара 2018. године. **(Бета)**

Одложена одлука о стечају у „Азотари”

Аутор: Олга Јанковић

Од средине ове недеље у панчевачкој „Азотари” траје потписивање уговора о раскиду радног односа, након што су већини од преко 900 радника исплаћене отпремнине

Панчево – Привредни суд у Панчеву одложио је утврђивање стања стечајног дужника, привредног друштва ХИП „Азотара Панчево” д. о. о, и ново рочиште заказао за месец дана. Као разлог за одлагање наведено је да „Азотара” није предузела све активности на спровођењу програма решавања вишка запослених.

Представник предлагача, Републике Србије односно Министарства привреде, државно Правобранилаштво остало је код предлога за отварање стечаја, док је правни заступник „Азотаре”, као разлог за одлагање рочишта на коме ће се одлучивати о увођењу стечаја у фабрику минералних ђубрива навео, да је „Азотара” средства за решавање социјалног програма

добила у уторак текуће недеље те да технички није било могућности да спроведе све радње око његове реализације. Он се сложио са одлагањем, имајући у виду крајње последице отварања стечајног поступка и изјавио да се „опреза ради противи предлогу за отварање стечаја”.

Ново рочиште заказано је за 10. септембар, а од средине ове недеље у панчевачкој „Азотари” траје потписивање уговора о раскиду радног односа, након што је већина од преко 900 радника финансијски намирена из два извора – буџета Републике Србије и већинског власника државног јавног предузећа „Србијагас”. Према речима Градише Живановића, председника Самосталног синдиката остало је да своје отпремнине које не могу бити веће од 12.000 евра, добије још шездесетак људи који су стекли неки од услова за пензију.

Синдикати панчевачке фабрике ђубрива су се током преговора у оквиру владине Радне групе за петрохемијски комплекс изборили да право на отпремнине имају сви радници, међу којима је 180 оних који су примљени 1. јануара 2014. године када је на снагу ступио закон о забрани запошљавања.

У међувремену, пословодство је радном колективу упутило информацију да ће у целости бити исплаћена и јулска плата и за све радне дане у августу, са преосталим делом регреса за ову годину и за неискоришћени годишњи одмор. У овом тренутку у фабрику, на дежурства, свакодневно долази одређени број радника, који морају да обезбеде процесе, складиште амонијака, а активности има и у делу отпреме финалних производа на стању.

„Њихов број ће се повећавати, јер се погони морају конзервирати и припремити за евентуални старт. „Азотара” не може бити затворена као трафика. Предузимају се зато све мере да читава фабрика, а самим тим и град Панчево буду безбедни”, додаје Александар Божић из Синдиката сменских радника.

Предлог Министарства привреде за увођење стечаја у највећу српску фабрику минералних ђубрива резултат је акумулираних дугова, који су из године у годину само расли, а задуженост двоструко прешла вредности њене имовине, процењене на 110 милиона евра. Због старих дуговања, која настављају да се гомилају, неуспеха да се повећа ефикасност у раду, и испуњавања обавеза према Међународном монетарном фонду, влада је одлучила да фабрику након спроведеног стечајног поступка понуди на продају.

Две трећине привремено запослених задржи посао

Аутор: Марија Бракочевић

До краја године преквалификацијом ће бити обухваћено око 1.250 незапослених, од којих је 550 особа са инвалидитетом

Захваљујући програмима преквалификације, које спроводи Национална служба за запошљавање, као и креирањем нових радних места, Србија би могла да спречи одлив радне снаге. Тако тврди Зоран Ђорђевић, министар за рад и запошљавање, који је недавно указао на то да држава чини све како би се ангажовали сви ресурси и спречио недостатак радника у земљи. Какве резултате заправо даје преквалификација радника и колико се људи заиста трајно домогне радне књижице захваљујући додатним знањима и вештинама које нуди држава, питање је које највише интересује теже запошљиве, особе с недостајућим знањима које иначе траже послодавци и незапослене који су напустили школовање због стицања нових или квалификација у вишем степену образовања. У НСЗ-у подсећају да се управо на ту групу незапослених највише односе државни програми подршке.

– Досадашње искуство показује да најмање две трећине особа које заврше уговорене обавезе одржи запослење код послодавца. Када је реч о курсевима за потребе тржишта рада, трећина полазника се запосли након завршетка обуке – истичу у НСЗ-у и подсећају да ће у овој години

преквалификацијом бити обухваћено око 1.250 незапослених, од којих је 550 особа са инвалидитетом, а у програм обука на захтев послодавца 780 грађана.

Према подацима НСЗ-а, највише интересовања незапослени показују за курсеве страних језика различитих нивоа (енглески, немачки и италијански језик), као и за обуке из ИТ области, почев од основне информатичке до похађања специјализованих, лиценцираних обука. Ове програме преквалификације за различите ИТ профиле НСЗ спроводи у сарадњи са Владом Србије и у јулу је завршен други циклус пријава за незапослене.

Послодавци кажу да би се увек пре одлучили за готовог радника који има праксу и старијег од 50 година, него за младог, неквалификованог или неискусног на којег треба да потроши неко време да би га обучили за рад. Разлог је тај што преквалификација може да пада на терет послодавца, а мало је послодавца који хоће финансијски да им помогну у старту.

– Уколико су укључени у обуке на захтев, послодавца имају право и на новчану помоћ за време трајања програма уколико нису за време обуке у радном односу. Извођачи обука и послодавци су у обавези да полазници обука обезбеде адекватне уџбенике који ће пратити обуку – истичу у НСЗ-у.

За програме додатног образовања и обука планирано је 1,83 милијарде динара, од укупно 3,65 милијарди динара колико је НСЗ издвојила за реализацију програма и мера активне политике запошљавања. Уз то, из буџетског фонда за професионалну рехабилитацију и подстицање запошљавања особа са инвалидитетом издвојено је 550 милиона динара.

Фризери најтраженији, конобарисање најпопуларније

Кандидати са занатом у рукама, фризери, занатлије, месари, кувари, у овом тренутку су најтраженији и најређи на тржишту рада. Са друге стране, конобарисање, малопродају или чишћење, већина кандидата који су у потрази за привремених, повременим и хонорарним пословима види као најпривлачнији извор прихода, показују најновији подаци (прва половина године) са платформе за проналажење нижеквалификованих радних места „Послонаут”.

У првој половини године бележи се дефицит заинтересованих кандидата у областима нега лепоте, припрема хране, кухињско особље, грађевина, док је највеће интересовање за послове конобарисања, промоција, али и послове чишћења. У категорији нега и лепоте, примера ради, у првој половини године број објављених огласа на овој платформи износио је 380, док је било мање пријава – 343. Подаци показују да се наши грађани не отимају ни за послове у грађевини где је у првом полугодишту на 280 огласа конкурисала 405 кандидата, тачније просечно 1,4 пријава по конкурсу. Слична је ситуација и у категоријама припрема хране, где се за кухињским особљем, пица и роштиљ мајсторима, пекарима, посластичарима влада велика потражња.

Објављен оглас за продају имовине ПКБ-а по почетној цени од 104,5 милиона евра

Простран: Не продавати земљу ПКБ-а испод 20.000 евра по хектару

Пише: М. Обрадовић

„Цена пољопривредног земљишта ПКБ-а не би смела да се продаје за мање од 20.000 евра по хектару“, каже за Данас агроекономиста Милан Простран истичући да његову струку највише вређа како се јефтино продаје обрадиво земљиште.

Према јуче објављеном огласу у листу Политика држава намерава да прода имовину ПКБ-а, од чега 16.785 хектара обрадиве земље која је крајем прошле године процењена на 208,5 милиона евра, стадо које је процењено на 17,3 милиона евра, објекте, опрему и уделе у зависним

друштвима Еколаб, Институту Агроекономик и Ветеринарској станици ПКБ. Све заједно је понуђено по почетној цени од 104,5 милиона евра. Пре две године такође је покушана продаја имовине на тендеру, али се нико није јавио да купи имовину јединог преосталог државног пољопривредног комбината по почетној цени од 154 милиона евра.

По процени од 208,5 милиона евра хектар земље ПКБ-а се вреднује по 12.420 евра, а ако би све отишло по почетној цени, то значи да би хектар био плаћен око 6.000 евра.

Што се тиче око 1.700 запослених у ПКБ-у, њима је понуђен социјални програм од 450 евра по години стажа проведеног у овој фирми. Према речима Милисави Ђорђевића, председника Самосталног синдиката у ПКБ-у, продаја за њих није добра вест, али очекује да ће бар 1.000 људи морати да запосли нови власник.

„Нови власник ће имати обавезу да задржи пословање најмање три године и то нам даје неку сигурност. Овде је жива стока, неко мора стално да буде ту, да је помузе, нахрани... Око хиљаду људи је везано за тај процес производње млека који не може да се прекине, тако да ће и нови послодавац морати већи део људи да запосли. С друге стране, не знамо какви ће бити услови код новог власника, јер ми ћемо правити нове уговоре, остајемо без минулог рада, да ли ће прихватити континуитет синдиката“, каже Ђорђевић додајући да је идеја синдиката била да се нађе стратешки партнер, а држава да задржи већинско власништво, јер пољопривредно земљиште оцењују као национални стратешки ресурс.

Ђорђевић подсећа да је Влада Србије 2014. године донела уредбу по којој је ограничила подстицаје за произвођаче млека до три милиона литара квартално, чиме је фактички престала да исплаћује премије по литру млека само ПКБ-у.

„Ова неуставна уредба нас је коштала око 30 милиона евра до сада. Као да је донесена да намерно осиромаше ПКБ“, каже Ђорђевић.

Из имовине ПКБ-а која ће ићи на добош изузето је око 4.500 хектара грађевинског земљишта близу Београду. О коликој несразмери у цени по којој се ПКБ нуди говори и податак да је Лидлу продат један хектар за милион евра, а да је још неким фирмама продато три-четири хектара по цени од 600.000 до 700.000 евра по хектару.

Када се ради о цени пољопривредног земљишта Милан Простран истиче да климатске промене доводе до тога да ће у блиској будућности обрадиво земљиште бити све скупље. Он наводи примере где је у последњих осам-девет година хектар у Бачкој скочио са 3.000 на 30.000 евра, а још су екстремнији примери у Холандији, где је цена хектара достигла 63.000 евра, или у Италији, где је у једној регији цена достигла вртоглавих 108.000 евра по хектару.

„Цена не би смела да иде испод 20.000 евра посебно зато што ће се оно сигурно касније претварати у грађевинско и будући власник ће то полако препродавати хектар по хектар. И каже се да ће морати да задрже производњу три године, а шта после тога. Будући власник ће се радо курталисати сточарства, али мора се знати да је то земљиште отето од мочваре и да је каналима за одводњавање и стоком, односно стајњаком одржана њена плодност. Ако би престало сточарство, оно се опет може претворити у мочвару“, упозорава Простран.

Он указује и на околност да је деценијама ПКБ служио као место на ком су се обучавали студенти Пољопривредног факултета и средњих пољопривредних школа.

„Ког власника ће бити брига за студента Пољопривредног факултета у Земуну који следеће године слави 100 година? Све велике земље имају научноистраживачке центре са својим земљиштем и то је потребно и Србији и Београду“, каже он додајући да приватизацију ПКБ-а не би требало уопште спроводити и да не треба попуштати под притисцима ММФ-а.

Љубодраг Савић, професор на Економском факултету у Београду, слаже се да не треба продавати ПКБ већ тражити стратешког партнера који би управљао и који би донео технологију и правио прерађивачке капацитете, које је ПКБ некада имао, али који су приватизовани.

„ПКБ не треба продавати јер је земља увек била стратешки ресурс. Друго та земља се налази на територији тзв. трећег Београда и може се очекивати и даље ширење града на ту страну па ће се онда вредност земљишта могла утростручити или упетостручити. Такође, држава је огромна средства уложила у исушивање мочваре, изградњу канала, инфраструктуре, да би ми сада то продавали будзашто“, оцењује Савић прогнозирајући да ће нови власник престати са сточарском производњом, посејати пшеницу или кукуруз и чекати да на пример Србија уђе у ЕУ и да цена земље скочи вишеструко.

ПКБ је у прошлој години, према финансијским извештајима, забележио губитак од 2,1 милијарду динара, а 2016. је завршио у минусу од 1,3 милијарде динара. С друге стране, нагомилао је дугова и обавеза од укупно 9,6 милијарди динара, од чега шест милијарди према држави.

Економиста Милан Ковачевић истиче да је према књигама на крају прошле године вредност имовине ПКБ-а процењена на око пола милијарди евра.

„Ово се ни не може назвати приватизацијом, јер када се прода имовина, то је крај ПКБ-а. Мени није јасно зашто се уводе рестрикције за понуђаче да мора имати најмање 400 милиона евра промета у пољопривредној производњи или трговини пољопривредним производима. Ваљда је циљ да се постигне што боља цена, па зашто онда не дозволити и мањим фирмама да конкуришу. Чини се да се наставља са нетранспарентним приватизацијама“, оцењује Ковачевић.

УН: Младима треба простор

Пише: ФоНет

Успостављања безбедних простора за младе ове године је тема под којом се широм света обележава Међународни дан младих, саопштио је данас Популациони фонд Уједињених нација Младима је потребан простор у коме могу да проводе време заједно, учествују у активностима према својим потребама и интересима, учествују у доношењу одлука и слободно се изражавају. То је такође важно у хуманитарним ситуацијама.

Уколико се младима обезбеди безбедан простор они могу да доприносе развоју, миру и социјалној кохезији, истиче се у саопштењу.

Популацион фонд УН истиче да четворогодишње искуство говори у корист омладинских простора и подршкр слободним активностима.

Кроз ангажовање младих у локалним канцеларијама и клубовима широм Србије, видело се са млади могу бити савезници у борби за родну равноправност, и да подстичу промене у својим локалним заједницама“, изјавила је др Доина Болога, директорка УНФПА за Србију.

Од 2015, УНФПА, агенција УН за сексуално и репродуктивно здравље, подржавала је рад са избеглицама и мигрантима у Србији, укључујући младима, подсећа се у саопштењу.

„Само ове године, преко 40 радионица пружио је безбедно окружење за преко 400 жена и девојчица из мигрантске популације. На радионицама оне су усвојиле нове вештине и разговарале о људским правима, насиљу, женским правима и многим другим темама које су њима важне“, додаје Марија Раковић, заменица директора УНФПА за Србију.

НВО захтевају повлачење Нацрта закона о изменама и допунама Закона о социјалној заштити

Пише: У. М. - М. М. С.

Принудни рад противан Уставу

Министарству за рад и запошљавање упућено је 506 захтева за повлачење Нацрта закона о изменама и допунама Закона о социјалној.

Од тога је 115 захтева стигло од организација цивилног сектора, које су позвале европске институције да подрже њихове предлоге и утичу на Владу Србије да повуче спорни Нацрт. Оно што удружења цивилног сектора налазе да је спорно у Нацрту јесте то што се, између осталог, њиме предвиђа принудни рад као услов за остваривање права на социјалну помоћ, што је супротно уставним гаранцијама и међународним обавезама Србије у погледу спречавања принудног рада и дискриминације. Нови нацрт такође условљава новчану социјалну помоћ „редовним школовањем и остваривањем успеха у образовном систему“. Критике се односе и на могућност да бројне подзаконске акте прописује министар без претходног прописивања основних појмова, чиме се систем социјалне заштите централизује, а што је у супротности са основним начелима правне сигурности. Невладине организације такође сматрају да Нацрт даје преширока овлашћења центрима за социјални рад у погледу прикупљања података о корисницима, што ствара ризик од кршења права грађана на приватност.

Марио Рељановић, професор радног права на Правном факултету Унион, сматра да Нацрт садржи нека врло чудна, „да не кажем неуставна решења“.

– Генерална оцена би била да је он усмерен ка две ствари. Да се што више смањи круг корисника услуга социјалне заштите и ту наилазимо на неке ствари које су већ критиковане у јавности, рецимо, оно што је било регулисано уредбом о радној активацији корисника новчане и социјалне помоћи за који је покренута оцена уставности, коју наравно никада нисмо добили од Уставног суда. Имамо радну активацију која ће сада бити законом регулисана, а она представља класичан принудни рад забрањен и Уставом и међународним конвенцијама, истиче Рељановић. Према његовим речима, иде се на то да се смањи број корисника, а то је почело изменама закона о финансијској подршци људи са децом, где су уведени неки дискутабилни параметри – обавезна вакцинација, школовање... да би се остварила нека права по основу родитељства која реално немају везе са тим условима који се траже.

– То ће и у једном и у другом закону бити извор дискриминације, будући да је усмерен на одређене групе корисника тих права које реално не могу или врло слабо могу да испуне те услове који су постављени. Други део је усмерен ка формалном испуњавању задатака од ЕУ, сагласност нашег законодавства са Европском социјалном повељом. Европска комисија је у односу на поглавље 19 у приступним преговорима, између осталог, ставила замерку на систем социјалне заштите, и сада уместо да се у њега сада унесу другачије новине, тај систем се практично реновира на неким принципима који заправо увећавају администрацију система, али не и његову ефикасност – наводи Рељановић.

Како истиче, закон је неповољан за грађане и само наставак политике која је већ одавно актуелна.

– И разним министрима и председнику и премијерки су била пуна уста тога како се ради на побољшању положаја родитеља који су дефакто стављени у лошији положај изменама закона о финансијској подршци породице са децом, а исто ће бити и са овим законом, закључује Рељановић.

Невладине организације подсећају да су законске измене протекле нетранспарентно и без укључивања цивилног друштва, те захтевају од власти да отворе „јавну дискусију са кључним домаћим и међународним актерима о приоритетима реформе система социјалне заштите“.

– Предложеним законским изменама озбиљно се угрожавају интереси корисника и корисница услуга социјалне заштите, ограничавају се основна људска права, а систем социјалне заштите се централизује супротно препорукама Европске комисије о децентрализацији система социјалне заштите – истиче се у саопштењу групе НВО.

Владимир Радојичић из Траг фондације истакао је да јако добро што се јавност покренула у периоду годишњих одмора и сматра да је јавна расправа о нацрту закона плански намештена да буде баш у овом периоду.

– У самом нацрту закона евидентирано је да постоје круцијално лоша решења јер нацрт уводи принудан рад и ниподаштава основна људска права која су утврђена Уставом и међународним конвенцијама. Број од 506 захтева и 115 захтева организација цивилног друштва за повлачење нацрта, јесте јако добар показатељ да закон треба повући. Проблем код њега је и у томе што процес израде није био довољно транспарентан, јер нисмо знали чланове радне групе и без учешћа релевантних актера из области социјалне заштите – истиче Радојичић. Он додаје да је неопходно нацрт вратити на почетак, да се отвори јавни дијалог са међународним и локалним актерима из области социјалне заштите.

– Надам се да ће Министарство рада у овом случају послушати своје грађане и организације овог друштва и да ће нацрт закона повући – каже Радојичић.

Иницијатори

Групу организација које су упутиле иницијативу за повлачење Нацрта чине Траг фондација, А 11 – Иницијатива за економска и социјална права, Европски покрет у Србији, Астра, Аутономни женски центар, Грађанске иницијативе, Фондација Центар за демократију, Иницијатива за развој и сарадњу, Национална коалиција за децентрализацију, СеЦонс – Група за развојну иницијативу и ЦРТА.

Минималац у Србији условљен страним инвестицијама

Висина минималца условљена је и "заробљена споразумима и за јавност нетранспарентним договорима актуелне власти са такозваним страним инвеститорима", саопштио је Синдикат Слога.

"Такозвани страни инвеститори се, уз субвенције државе и на терет буџета, свакодневно привлаче да улажу у такозвану српску 'шрафцигер индустрију' због јефтине мануелне радне снаге и често високих субвенција", поручују у Синдикату Слога.

Како наводе у овом синдикату, грађани Србије су свакодневно сведоци отварања таквих фабрика и порука власти да се инвестиције мере у милијардама динара и стотинама хиљада новоотворених радних места.

"Истина је да у таквим фабрикама и погонима радници раде за унапред договорени између државе и страних инвеститора минималац, евентуално који проценат више, будући да им се кроз исплату зараде често урачунава топли оброк и превоз до посла, а што доказују досадашњи

бројни штрајкови и протести радника незадовољних зарадама и условима неплаћеног прековременог рада код страног послодавца. Такву лошу ситуацију код страних послодаваца у Србији користе и многи домаћи неодговорни послодавци, посебно по унутрашњости Србије где има много незапослених и све више гладних људи, па поједини радници у трговинама, трафикама, кафићима, пекарама и на сезонским радовима раде уцењени и испод минималца, потпуно незаштићени од државе", наводи се у саопштењу.

Као једно од могућих решења како би минималац у Србији био значајно већи, Слога предлаже да се предефинишу учесници Социјално-економског савета и да се укључе и други синдикати, али и представници великих и малих инвеститора. Други начин је да се **синхронизованим штрајковима по читавој Србији страни и домаћи инвеститори натерају на веће плате, додајући да је овај начин много ближи реалности.**

Слободан Лаловић из Савеза самосталних синдиката Србије рекао је за **Н1** да је **данас минимална зарада мања од минималне наднице из 1906. године.**

"Са садашњом минималном зарадом се може врло мало, то јесте разлог за захтев за повећање. Крајње је време да се изједначи минимална надница у Србији са потрошачком корпом", каже Слободан Лаловић.

Како је казао, потрошачка корпа је 36.000 за трочлану породицу, што је 1.200 динара дневно.

"Када погледамо шта може да се купи за то дневно, око два килограма меса и неколико килограма хлеба. У Краљевини Србији 1906. године, минимална надница радника је била два динара, а за жене динар и по. За то је могло да се купи два и по килограма меса и већа количина хлеба. Данас је минимална зарада мања од минималне наднице тада", поручио је Лаловић.

Аутор: 021.pc

Панчево: Синдикалци у Утви отпуштени као технолошки вишак, тврде да је у питању реваншизам

Градско веће Савеза самосталних синдиката Панчева осудило је поступке и одлуке директора "Утва авиоиндустрије" Вука Перића који је 14 радника прогласио технолошким вишком и отпустио.

"Веће ССС Панчева је закључило да је поступање в. д. Директора Утве АИ, Вука Перића према четрнаесторици радника ове фабрике непримерено, недопустиво и да има карактер класичног злостављања запослених. Такође чланови Већа сматрају да је, за поменуте раднике, разлог престанка радног односа на основу технолошког вишка у ствари њихово синдикално деловање, затим здравствено стање, као и радни спорови које воде против фирме", оцењује синдикат, преноси панчевачки портал 013инфо.рс.

Како је оцењено ради се о реваншизму и намери да се угаси синдикат у Утва АИ јер је међу отпуштенима и председник синдиката у тој фабрици Слободан Костић као и четири члана одбора.

"Синдикално веће покренуло је и иницијативу за одржавање заједничког састанка чланова Већа Савеза самосталних синдиката града Панчева и општина и Републичког одбора синдиката металаца Србије, а који би се одржао испред фабрике Утве АИ у Панчеву", додаје се.